

КИЇВСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ БОРИСА ГРІНЧЕНКА

«Динамо»

Лобановський В.В.

Народився 6 січня 1939 року у Києві в родині робітника.

Навчався у київській школі № 319.

Закінчив школу зі срібною медаллю.

У 1956 році вступив до Київського політехнічного інституту, де з частими перервами, академвідпустками і поновленнями вчився до 1964 року, коли сам написав прохання про відрахування.

Потім таки отримав вищу освіту у 1965 році в Одеському політехнічному інституті.

**Вихованець футбольної школи № 1 (від 1952 року)
та футбольної школи молоді (ФШМ) у Києві(від 1955 року).**

**У 1957 році 18-річного нападника
запросили до дублю «Динамо» (Київ).**

**Після певного періоду гри за дублерів дебютував у
чемпіонаті Радянського Союзу
29 травня 1959 року у матчі з ЦСК МО.**

**Лобановський прославився вмінням надзвичайно точно
подавати підкручені м'ячі з кутових та штрафних ударів
(так званий «сухий лист»).**

Після різаних передач Лобановського м'яч влітав у ворота безпосередньо з кутового.

На тренуваннях відпрацьовував удари такого типу, використовуючи фізичний ефект Магнуса і власні математичні підрахунки. Завдяки цьому вмінню футболіст прославився на весь Радянський Союз. Після різаних передач Лобановського м'яч влітав у ворота безпосередньо з кутового.

На тренуваннях відпрацьовував удари такого типу, використовуючи фізичний ефект Магнуса і власні математичні підрахунки. Завдяки цьому вмінню футболіст прославився на весь Радянський Союз.

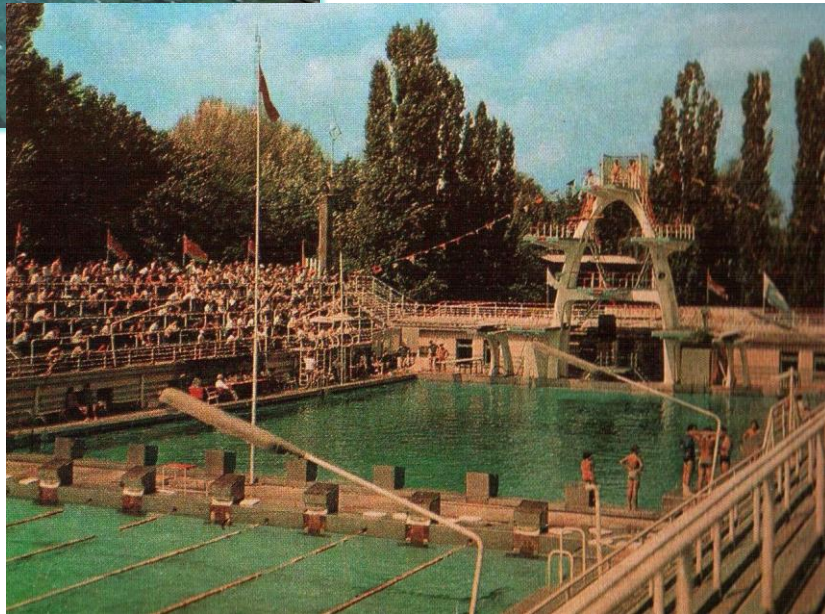
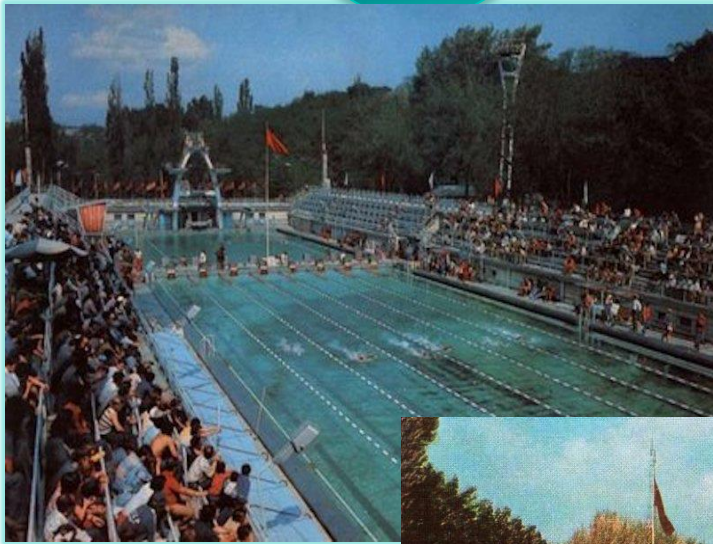

Після вдалої роботи у Дніпропетровську його запросили очолити київське «Динамо».

Валерій Лобановський у жовтні 1973 року змінив на посаді головного тренера Олександра Севідова.

20 жовтня 1973 року у львівській грі проти «Карпат» Лобановський вперше вивів команду «Динамо» на поле у ранзі головного тренера.

Основний час закінчився «сухою» нічиєю (0:0), а серію пенальті, яка у цьому сезоні була обов'язковою у випадку нічиї, виграли кияни. Той сезон «Динамо» завершило на 2-му місці.

Хто з киян, який не перший рік захоплюється спортом, не пам'ятає відкритого басейну «Динамо»!

Зробивши кілька кроків убік від Хрещатика, можна було відчутися себе, як у Гідропарку або на Трухановому острові. І не тільки влітку, а буквально круглий рік. Взимку над «Динамо» підіймався густий пар. Вода з підігрівом і теплий шар повітря над нею дозволяли в будь-які морози зануритися і поплавати всім бажаючим, а не одним лише екстремалам – «моржам». Коштувало це зовсім небагато, а багато ходили туди безкоштовно, – платили профспілки.

Фан-клуб

- Фан-клуб Футбольного «Динамо» Київ – громадська організація, створена у 2000 році з метою об'єднання вболівальників ФК «Динамо» Київ.
- Члени Фан-клубу «Динамо» Київ – це активна молодь, яка об'єднується з метою яскравої та вражаючої підтримки улюбленої команди.
- Це люди, які створюють незабутню атмосферу справжнього футболу!

Завдання Фан-клубу

- **популяризація бренду ФК «Динамо» Київ з метою створення постійної вболівальницької аудиторії;**
- **робота по залученню нових вболівальників та збільшення їх кількості на стадіоні;**
- **підвищення масовості дитячо-юнацького футболу в м. Києві;**
- **зміцнення здоров'я дітей та підлітків та залучення їх до регулярних занять футболом.**

Напрями діяльності Фан-клубу

- створення в шкільних та навчальних закладах міста Києва «Фан-куточків» шанувальників київського «Динамо»;
- організація та проведення Студентської Ліги ФК «Динамо» Київ – турніру з міні-футболу між студентами провідних київських ВУЗів, який створений спільно зі Студентською профспілковою асоціацією м. Києва;
- реалізація Програми «За руку з Кумиром!», в рамках якої можна бажаючи дитина може перед матчем вивести на футбольне поле улюбленого гравця;
- проведення різноманітних футбольних турнірів та інших масових заходів за участю гравців, тренерського штабу та ветеранів Клубу серед школярів і студентів;
- організація та проведення екскурсій по стадіону «Динамо»;
- співпраця з дитячими будинками та медичними закладами міста Києва;
- проведення різноманітних конкурсів та вікторин.

Роздягальня клубу

На початку ХХ століття на території нинішнього стадіону поруч із Петрівською алеєю розміщувалися теплиці, які постачали овочі та фрукти до царської резиденції – Маріїнського палацу. Тут же знаходилося й вельми популярне серед городян кафе-шантан "Шато-де-Флер".

У 20-ті роки на їхньому місці Київська губернська рада товариства «Динамо» збудувала кілька спортивних майданчиків, футбольне поле з дерев'яною роздягальнею, гімнастичне містечко, баскетбольний, волейбольний та гандбольний майданчики...

З 1996 року свої домашні матчі чемпіонату та Кубку України, а також відбірні поєдинки Ліги чемпіонів УЄФА київські динамівці грають на своєму клубному стадіоні, який відповідає необхідним для цього стандартам, вимогам безпеки та умовам організації телевізійних трансляцій.

За весь цей час перебудов та змін роздягальні залишалися не від'ємною частиною стадіону. Саме у цих кімнатах спортсмени готуються до тренувань та ігор, відпочивають після них та спілкуються з тренером. Тут вони радіють перемогам, налаштовуються на гру і спілкуються з тренерами. Славетний Лобановський особисто перевіряв готовність спортсменів перед грою. Особливу увагу він приділяв ігровим номерам на формі гравців. Щоразу перед грою він перевіряв наявність числа 13 на формі. Це було пов'язано з його вірою у таємничі сили числа 13. Якщо він бачив якусь річ з цим номером то одразу ж викидав її на смітник.

**Конференц – зала
вміщує 100 осіб .**

Стадіон використовується для ігор молодіжної команди і другого складу «Динамо», тренувань донецького «Олімпіка» і як запасна арена для проведення великих матчів. Проект спорткомплексу, розроблений професором Політехнічного інституту Василем Осьмаком та молодим архітектором В. Безпалим, який був закінчений 1932 році. Арена будувалася силами в'язнів та самих киян. Відкриття стадіону, яке кілька разів відкладали через голод, відбулося 12 червня 1933 року. Це одна з найменших арен команд Прем'єр-ліги. Проте, як заявили представники «Динамо», реконструкція та збільшення стадіону неможливі – ґрунт під стадіоном не витримає масивних конструкцій і вся арена «попливе» у бік Дніпра.

Цікаві факти

- Стадіон «Динамо» – другий за величиною стадіон у Києві після «Олімпійського».

Він може одночасно прийняти майже 17 тис. глядачів.

- Трибуни виконані в символічних для гравців «Динамо» біло-синіх кольорах. З білих крісел сформовані написи «Динамо» і «Київ», а також рік заснування клубу - «тисячу дев'ятсотдвадцять сім».

- **Поле з підігрівом має площу $100 * 75$ м.**
- **Табло нового покоління з монітором $10,6 * 5,7$ м в деталях демонструє найцікавіших моментів гри.**

**У 2002 році стадіон
названий ім'ям легендарного В. Лобановського.**

**В роки його тренерства (1997-2002 рр.) ФК
«Динамо» як команда, так і стадіон
знаходилися в самому розквіті.**

**У колонadı головного
входу відвідувачів зустрічає
футбольний маєстро Лобановський, увічнений в
бронзі.**

**Наставник зосереджено спостерігає за грою під
пiчних з тренерської місця. Постаментом
для п'ятитонної композиції
виступив величезний футбольний м'яч.**

З боку службового входу в комплекс встановили пам'ятник – гранітну стелу з горельєфними постатями чотирьох футболістів «Динамо», які були учасникам трагічного «матчу смерті» і грали проти німецької команди в 1942 році.

У 1996-2002 рр. на стадіоні проводилися поєдинки команд високого рівня – домашні матчі чемпіонату та Кубка України, національної збірної України, а також матчі Ліги Чемпіонів УЄФА.

Цікаві факти про ФК «Динамо (Київ)»

Це найтитулованіша команда України.

Вона завоювала 15 чемпіонських титулів, 11 національних Кубків, 8 Суперкубків України, 1 Суперкубок УЄФА та 2 Кубки володаря Кубки. Крім того, завдяки досягненням у часи СРСР «Динамо (Київ)» була найтитулованішою командою в історії радянського футболу.

Найвідоміший міф, пов'язаний з клубом — історія про так званий «матч смерті».

У серпні 1942 року під час німецької окупації Києва відбулися два матчі команди «Старт», яка складалася з восьми гравців клубів «Динамо (Київ)» та трьох з «Локомотиву». Їхніми суперниками була німецька команда «Флакельф», за яку грали футбольні аматори Люфтваффе та зенітники ППО. Першу гру німці програли та зажадали реваншу, у якому знову зазнали поразки. Останній і називають матчем смерті — через те, що у 1943 році чотирьох гравців київської команди розстріляли у Сирецькому концтаборі. Радянська пропаганда пов'язала програш німців з наступним розстрілом. Проте ґрунтовні розслідування показали, що зв'язку між цими подіями не було, а розстрілу передували ще інші події.

Офіційним символом «Динамо (Київ)» є бобер.

Символ створювала італійська компанія Telemundi Group. Бобер трошки схожий на Валерія Лобановського. Після конкурсу серед уболівальників він отримав ім'я — «Дік», що є скороченням від російської вимови Динамо Київ.

«Динамо (Київ)» має одну з найчисленніших фанатських спільнот в українському футболі.

Суперфан клубу, який буває майже на всіх іграх «Динамо (Київ)», — Парамон. Вперше він відвідав гру клубу у 1967 році. Наприкінці 90-х та у 2000-х Парамон регулярно супроводжував команду і на виїзних матчах, був на лаві запасних і безпосередньо біля поля під час ігор. Аж поки на чвертьфіналі Ліги Європи у 2011-му після фінального свистка Парамон вибіг на поле й дав копняка одному з суддів. Відтоді йому заборонено знаходитися в ігровій зоні.

Звісно, найпростіший варіант купити різні речі з логотипом команди — це попрямувати до офіційного магазину та обрати товар до смаку. Тут можна придбати безліч усього: від ігрової форми та шарфів до брелоків, собачих повідців та навіть дитячих бодиків. Ми оглянули асортимент та ось що знайшли.

З єврокубки здобувало «Динамо» в своїй історії. Уперше динамівці здобули Кубок кубків у 1975-ому. Того ж року в колекції київського клубу з'явився Суперкубок УЄФА. А у 1986-ому кияни виграли ще один Кубок кубків. Ще трішки менше десятка разів динамівці доходили до чвертьфінальної та півфінальної стадій єврокубків.

32 гравці збірної України, які зіграли за неї 10 і більше матчів делегувало «Динамо». Серед них гвардійці: Олег Гусєв — 98 матчів, Олександр Шовковський — 92 матчі, Андрій Ярмоленко — 73 гри.

За історію клубу найбільше голів забив Олег Блохін — 266.

На другому місці — Сергій Ребров з показником 163 забитих м'ячів.

На третьому — Максим Шацьких з 142 голами.

ДЯКУЄМО ЗА УВАГУ!